

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 145 (1993-94) fremsat af Fremskridtspartiet den 12. januar 1994, jf. Folketingstidende 1993-94, forhandlingerne sp. 4478, 6165, 10403 og 10884, tillæg A sp. 5597 og tillæg B sp. 1143.

Lovforslagets formål

Lovforslagets hovedsigte er at ændre lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (ejendomsskatteoven) således, at der ikke skal betales ejendomsskat af jord, der anvendes til erhvervsmaessige formål.

Lovforslagets baggrund

Lovforslagets formål er at lette erhvervslivet for en skattebyrde og dermed skabe bedre vilkår for virksomhederne, styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen m.v.

Dansk erhvervsliv har igennem mange år haft svære økonomiske kår. Årsagen er bl.a. virksomhedernes mange og alt for høje omkostninger, som gør produkterne mindre konkurrencedygtige på såvel hjemmemarkedet som på det internationale marked.

En konkurrenceforbedring kan bl.a. ske gennem ophævelser af nogle af de omkostninger, der ligger på erhvervslivet som et tungt åg. Skatter på produktionsapparatet frarøver produktionen kapital, som kunne have været brugt til investeringer i maskiner og arbejdspladser m.v.

En ophævelse af grundskylden på erhvervsjord er en af de mange lettelser i skattebyrden for virksomhederne, som er nødvendige for at forbedre dansk erhvervslivs konkurrenceevne, og som på sigt kan føre til en øget beskæftigelse til gavn for alle i det danske samfund.

Også for landbruget vil forslaget få særlig betydning. Grundskylden er en væsentlig omkostning for landbruget og dræner landbruget for kapital, der kunne have været anvendt bedre i produktionen eller til nedbringelse af gæld og dermed en styrkelse af konsolideringen. Det er fuldstændig urimeligt med særbeskatning på produktionsmidlerne, når der

f.eks. heller ikke er skat på maskiner i andre dele af erhvervslivet.

Landbruget står over for mange nye udfordringer. Landbruget skal tilpasses GATT-aftalen, EU's landbrugspolitik stiller stadig stigende krav, nemlig nye miljøkrav – både nationale og fra EU. Andre danske særbyrder og et til stadighed voksende og kvælende bureaukrati og papirvælde nødvendiggør, at erhvervet lettes for en række gamle skatter og krav, når nye indføres. En række af de her nævnte udfordringer er ligeledes sammenfaldende med det øvrige erhvervslivs.

En kommende hjælp til erhvervslivet og landbruget kan komme i form af støtte og tilskud eller som foreslået her gennem fjernelse af jordskatten.

Forslagsstillerne er ikke i tvivl om, at en fjernelse af jordskatten er et bedre instrument at bruge som hjælp til erhvervene i krise frem for direkte eller indirekte støtte og tilskud.

Erhvervslivet og landbruget er gennem de senere år blevet pålagt store byrder i bl.a. miljøinvesteringer, men lettelserne er det så som så med.

En lettelse i virksomhedernes og landejendommernes samlede skat kunne være medvirkende til, at flere virksomheder og landbrug vil kunne klare sig bedre.

Det at bevare virksomhederne og sikre beskæftigelsen tæller vel lige så meget i disse arbejdsløshedstider som at skabe grundlag for etablering af nye arbejdspladser.

Arbejdsløshedens størrelse, virksomhedernes konkurrenceevne og landbrugets problemer m.v. tilsiger alt sammen, at Folketinget skal gå nye veje i et forsøg på at hjælpe de vareproducerende erhverv.

Indgåelse af GATT-aftalen er uden tvivl på mange områder et gode for dansk erhvervsliv, herunder for landbruget. Men konkurrencen vil givetvis blive skærpet som følge af aftalen, og derfor drejer det sig om, at Folketinget aktivt følger op på aftalen ved bl.a. at fjerne en række af de særskatter, som erhvervslivet og landbruget belastes med. Erhvervslivets og landbrugets omstillingsproces til et friere verdensmarked nødvendiggør mærkbare lettelser i skattebyrderne.